

Değerli Sabancı Üniversitesi ailesi,

Gerek dünya, gerekse Türkiye'nin zor bir döneminde, üniversitemiz için – aslında olmaması gereken- bir kriz anında Rektör Vekilliği görevini devraldım. O günden bu yana her karşınıza çıktığımda üniversitemizin **değerlerinden, geleneklerinden** söz ettim. Sık sık “geleneğin icadı” ifadesini kullanarak bazı yaptıklarımızı ancak telaffuz ettiğimizde onların gelenek haline geldiğine vurgu yaptım. Kaygan bir zeminde, bir geçiş durumunu yönetirken, önemli olduğumu düşündüğüm için, kendi kendimi, Sabancı Üniversitesi'nin değerlerini, ayırdedici özelliklerini sizlere hatırlatmak/vurgulamak ile görevli kıldım. Çünkü bunun bizi güçlendireceğine inandım.

Ancak bir yandan geçmişimizi, değer ve geleneklerimizi hatırlarken bir yandan da yenilikler yaptık: Stratejik Plan hazırladık, 2 yeni program açtık: Toplumsal Cinsiyet alanında bir doktora programı ve Sibergüvenlik alanında Master ve Doktora programları---her ikisi de alanlarında Türkiye'de İngilizce eğitim veren ilk programlar...Uluslararası Danışma Kurulu'muz ile toplandık ve geleceği hayal etmeye başladık. Ama bana göre geleceğe doğru yelken açmak asıl şimdi başlıyor---geçen yıl yaşadığımız zor dönemde ruhumuzu tamir etmeye öncelik verdik---bu dönemden güçlenerek çıktığımızı düşünüyorum...şimdi geleceğe odaklanmak zamanı...belki de her kurumda böyle geçmişi hatırlayıp, geleceğe yelken açmaya hazırlanılan dönemler olmalı.

Bu dönemde birlikte çalıştığım yöneticilerden çok şey öğrendim:

1. İlk olarak samimiyetin, açıklığın her sorunu çözenin anahtarı olduğunu öğrendim. Bu konuda Mütevelli Heyet Başkanımız Güler

Sabancı'yı izlemek çok önemli bir deneyimdi. Bir soruna samimiyetle ve en temel soruları sorarak yaklaşmak ne kadar önemliymiş bunu öğrendim. Mütevelli Heyeti'miz bana hep güvendiğini hissettirdi. Mütevelli Heyeti Onursal Başkanımız rahmetli Sakıp Sabancı, Sabancı Üniversitesi'nin diğer tüm Sabancı kuruluşlarını taçlandıracağını söylemişti. Gerçekten de bir taç gibi görüldüğümüzü, üzerimize titrendiğini yakından gördüm. Güler Sabancı'nın üniversitemize verdiği önemi, değeri ve üniversitenin iyiliği için ayırdığı zamanın genişliğini yakından gözlemledim---bunu gördükçe kendimi daha da sorumlu hissettim.

2. Bağcı dövmek değil üzüm yemenin amaç olmasının önemini öğrendim. Sorumluluğu hep birlikte üstlenmek, işin iyi yapılmasına odaklanmak. Kendi egonu alıp bir kenara koyabilmek (ki bir akademisyen için hiç de kolay bir iş değildir egoyu kenara koymak). Yöneticilik bir ego terbiyesi veriyor insana. İnsan olmaya dair müthiş olumlu bir özellik bu. Bu tavır akademik ile idari kadronun elele verebilmesinin yolunu açıyor. Hepimizin zaten tanıdığı bildiği değerli Hasan hoca gerçekten üzüm yemeye/yani işin iyi yapılmasına odaklanması ile bildiğimiz bir insan. Biz Hasan hoca ile epeydir zaten birlikte çalışıyoruz---tam bir geçiş dönemi yaşadık---bunun bilincinde olduk. Kendisi benim akademik hayatımı da çok olumlu etkilemiştir--- üniversitemizde Rektör yardımcısı olduğu dönemde her zamanki mütevazılığı ile ofisime kadar gelip beni bir araştırma projesine başvurmaya teşvik etmiş, cesaret vermişti ve ben o projeyi aldığımda bunun benim ve doktora öğrencimin hayatına çok olumlu katkısı oldu. Hasan hoca, size farketirmeden iyiliğinizi gözetir.

3. Yönetici “ben yapmadım o yaptı” diyemiyor. Her durumda sorumluluğu üstlenmesi gerekiyor. Sevgili Haluk bey -bu süreçte en yakın çalıştığım kişi oldu kendisi- bana hep güvendi ve ben de kendisine çok güvendim, birlikte akıl yürüttük çoğu kez ve sorumluluğu hep birlikte üstlendik. Üniversitemiz için bir nimet olan bir insandır kendisi. Sorumluluk almak konusunda bir an bile tereddüt etmeyen, örnek alınası bir yol arkadaşı oldu bana.

Değerli Rektör yardımcılarımız Şirin hocam ve Zehra hocam’a ve elbette artık bu görevi bırakan Sondan hocam’a, Dekanlarımız, sevgili kader arkadaşlarım Yusuf ve Füsün’a, Direktörlerimiz, tüm akademik ve idari kadrolarımıza bu süreçteki destekleri için teşekkür ederim. Her gün gündelik hayatımı en fazla paylaşan sevgili Selin’e özel bir teşekkürüm var. Her gün bana yol arkadaşlığı eden Fikri bey’e de içtenlikle sağolun demek istiyorum. SSBF Dekanlık Ofisi’ne, sevgili Özgür hoca ve İnci’ye Dekan’lığı yürütürken bana verdikleri güven için teşekkür ederim. Toplumsal Cinsiyet ve Kadın Çalışmaları Merkezi ile ayrı bir sinerjimiz oldu. Ben feminist bir akademisyenim. Bu süreçte, bu merkezdeki arkadaşlarım sayesinde feminist duyarlılıklarım yapıcı bir boyuta geçebildi. SU Gender ekibinin hep yanımda olduğunu bildim, onların bu desteğinden müthiş güç aldım.

Akademisyen arkadaşlarım, üniversitenin temel varlık nedeni sizlerin bilgi üretmeniz ve bilgiyi yaygınlaştırmanızdır. Bunlar özgür bir ortam olmadan yapılabilecek işler değil. Üniversitemizin bu konuda sağlam bir temeli olduğu, daha ilk yıllarında Akademik Özgürlükler Metni hazırlaması ve bunu dünyaya websitesinden duyurmasından dolayı zaten bellidir. Bu metinde sadece “Sabancı Üniversitesi Topluluğu'nun bütün üyeleri, derslerinde, üniversitenin içinde ve dışında yürüttükleri araştırmalarda ulaştıkları araştırma sonuçlarını yayınlama, tartışma ve yorumlamada

özgürdürler” ifadesi yer almıyor; daha da ötesi yani: “Sabancı Üniversitesi öğretim kadrosu ve yönetimi, her üniversite üyesinin bireysel bilimsel görüş ya da sanatsal ifade hakkını korumakla yükümlüdür” diye de yazıyor. Bu yükümlülük/sorumluluk çok önemli.

Otoriterliğin yükseldiği dönemlerde insanlar giderek ilk olarak sorumluluk almaktan kaçıyorlar ve ikinci olarak da şaşırma duygusundan uzaklaşıyorlar. Elbette birincisine, yani sorumluluk almaktan kaçmaya korku sebep oluyor. Bugün meslektaşlarımızın özgürlüğüne sahip çıkmak bizler için hayati bir sorumluluktur. Çünkü aksi takdirde üniversite varlık nedenini yitirir. İkincisini yani şaşırmayı unutmayı en iyi Nazım Hikmet ifade ediyor. Ruhun yaşlanmasına dair bir şiirinde hala sevebildiğini, kızabildiğini, anlayabildiğini ve dövülebildiğini ama şaşkınlığın onu terkettiğini söylüyor. “Çoktan unuttum şaşır kalmayı” diyor ve devam ediyor: “Şaşkınlık, alabildiğine yuvarlak açık ve alabildiğine genç gözleriyle bırakıp gitti beni.” Evet, şaşkınlığın gözleri yuvarlak ve genç. Bugün ülkemizde genç insanların da şaşırmadığını görüyoruz. Şaşkınlık bu toprakları terk ediyor. Tam da bu yüzden, biz üniversitede yaptığımız işler ile şaşırılmaya ve şaşırtmaya devam etmeliyiz. Yeri gelmişken, 25 yıldır hala beni şaşırtmayı başaran sevgili hocamız Erdağ Aksel’e ve sakin gülüşü ile bana huzur veren oğlum Deniz Cihat Aksel’e tüm bu süreçteki destekleri için teşekkür ederim.

Sabancı Üniversitesi olarak böyle zor zamanlarda bile yaptığımız işi iyi yaparak kendimizi ve dünyayı şaşırtmaya devam edeceğiz, buna şüphem yok. Yolumuz açık olsun.